

בש"פ 1353/14 - מדינת ישראל נגד יעקב בן ששן, אבנر בן ששן

בבית המשפט העליון
בש"פ 1353/14

לפני:

כבוד השופט יי' עמיהת

העוררת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:
1. יעקב בן ששן
2. אבנר בן ששן

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים),
התשנ"ז-1996 19-ת"פ 7455-03-13 בית משפט
השלום בתל אביב-יפו

תאריך הישיבה:

כ"ה באדר א' התשע"ד (25.2.2014)

בשם העוררת:
בשם המשיבים:
עו"ד יoram הירשברג
עו"ד אהרון בן שחר ועו"ד תמייר חזז

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרם של המשיבים של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים),
התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים נוספים.

1. כנגד המשיבים, זוג אחים בני 61 ו-53, הוגש ביום 5.3.2012 כתב אישום מתוקן, המחולק לשבעה פרקים
ומייחס לכל אחד מהם לעלה מעשרים אישומים, אשר חלק נכבד מהם כולל עבירות רבות מאותו הסוג. בין היתר,
מייחס כתב האישום למשיבים ולנאשומות 3-5 – החברות שבאמצעותן פעלו המשיבים (להלן: החברות) – עבירות לפי
סעיפים 117(ב1), 117(ב2)(3), 117(ב)(5), 117(ב)(7), 117(ב)(2) לחוק מס ערף מוסף, התשל"ז-1975 (להלן: חוק
מע"מ); עבירות לפי סעיפים 220(1), 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן:
הפקודה); עבירות סחיטה באזומים לפי סעיפים 238 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן עבירת
סחיטה באזומים בתוספת סעיף 25 לחוק ועבירה מע"מ לפי סעיף 117(ב)(8) המיחסות למשיב 1.

עמוד 1

2. פרטן כתוב האישום, כמו גם ההחלטה בבקשתה שהוגשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדי המשיבים, הובאו בהרבה בהחלטת השופט ארבול בבקשתה הראשונה להארכת מעצרם של המשיבים (בש"פ 13/10/2013 מדינת ישראל נ' שבירו יעקב (25.12.2013)). משכך, אקוצר בדברים ואצין בתמצית כי על פי הנטען בכתב האישום, שימוש המשיבים, בתקופה הרלוונטיות לכתב האישום, ממנהלים בחברות, אותן רשם בחלק מהמקרים על שם אחרים ולא ידיעתם. באמצעות החברות ביצעו המשיבים בין השנים 2007-2012 מסכת מורכבת ורחבת היקף של עבירות מס בסך כולל של 147,114,399 ₪. גרעין הדברים הוא בהוצאה והפצה של 351 חשבונות מס פיקטיביות, תוך ניכוי תשומות שלא כדין.

בנוסף לעבירות המס, עוסק הפרק השביעי בכתב האישום במסכת סחיטה באזומים. במסגרת זו נטען כי המשיבים איימו על ראש מועצת עמק חפר, בשל צו הריסה שהוצע נגד המשיב 1 בעבודות בנייה שביצע ללא היתר. בשני אישומים נוספים נטען כי המשיב 1 סחט באזומים פקח בנייה אשר היה מעורב באכיפת צו הריסה, ובנוסף סחט פלוני שעבד כמנהל פרויקטים בחברת תשתיות לאחר שהחברה, שחבה למשיב 1 סכום כסף, נקלעה לקשיים כלכליים.

3. بد בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבוקשת לבית המשפט השלום בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים. ביום 24.3.2013, בהיעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיותلقאה, נעתר בית המשפט (כב' השופט מ' בן אריה) לבקשת תוק שהוא קובלע כי נוכחות חומרת העבירות, ובפרט עבירת הסחיטה באזומים, מתקיימת בעניינים של המשיבים עילית מסוכנות כמו גם חשש מהותי להימלטות ולשבוש הלכי משפט. לאחר בחינת חלופות המעצר שהוצעו על ידי המשיבים, נקבע כי אופיין החמור של העבירות אינו מאפשר לשחרר אותם לחלופות מעצר. עירומים שהגשו המשיבים על החלטה זו נדחו על ידי בית המשפט המוחזק ביום 23.4.2013 (כב' השופט צ' קאפק) וביום 2.6.2013 (כב' השופט ש' דותן).

4. על ההחלטה להאריך את מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים הוגשה בקשה לעיון חוזר נוכח חלוף הזמן ולשם בחינת חלופת מעצר נוספת שהוצעה על ידי המשיב 1. ביום 12.9.2013 נקבע בית המשפט כי חלוף הזמן ככלעמו אינו מצדיק עיון מחודש בהחלטת המעצר, אולם הורה לשירות המבחן להגיש תסקירה מעוצר מעודכנים בעניינים של המשיבים. ביום 22.10.2013 דחה בית המשפט את בקשה המשיבים לעיון חוזר, חרף תסקירה מעוצר חיובי שהוגש בעניינו של המשיב 1. בית המשפט קבע בעניין זה כי ההפקתה המסויימת של רמת הסיכון הנש��ת ממנו וההתרשמות החיובית מהמקבלים שהציגו, אינה מספקת נוכחות חומרת המעשים המיוחסים לו.

5. בין לבני חלפו תשעים ימי המעצר של תקופת הארכת המעצר הראשונה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, והמדינה הגישה בקשה להארכת מעצרם של המשיבים בתשעים יום נוספים. בהחלטתה הנ"ל של השופט ארבול, נאמר כי קיבל שמיית המשפט הינו איטי וכי ההליך – אשר החל בפועל למלטה מחייב שנה לאחר הגשת כתב האישום – עודנו בשלב התחלתי, אלא ש"מן החומר שהוגש לי נראה שלפעתם של המשיבים רובה חלק ניכר מהאחריות לעיקוב, בפרט נוכח המאמצים שנעשו מצדיו של בית המשפט לקידום התקין" (שם, פסקה 13 להחלטה)

סופה של דבר, כי בית המשפט נעתר לבקשת תוק שהוא מצין כי לצד עילית מסוכנות מתקיימות עילות נוספות המקשות על שחרורם של המשיבים:

"לאור האמור המסוכנות הרבה הנש��ת מהמשיבים נוכחת חומרת העבירות המייחסות להם, מידת התהכם הטמונה
עמוד 2

בahn, התנהוגותם משוללת הרسن גם כshedaber בגורם שלטון, כמו גם התמורות ההליך במידה רבה כתוצאה מהתנהלותם של המשיבים, מטילים את הcpf לטובת הארכט המעצר. למלה מן הוצרך אצין כי מקובלת עלי' קביעת בית משפט השלום לפיה מתקינות עלות נספנות של חשש מפני שיבוש הליכי משפט בשל אופי העירות המיוחסות להם ואופן ביצוען כפי שתואר בהחלטה זו, וכן חשש מהימלטות המשיבים מאיימת הדין, בפרט נוכח היקף הרוחחים שהפיקו לכאהרמן העירות והעובדה כי מקום הימצא של כספים אלו אינו ידוע" (שם, פסקה 14 להחלטה).

6. מאז החלטת השופטת ארבל נשמעו 98 עדים ב-8 דיויני הוכחות שהתקיימו, וכןן למועד הגשת בקשה זו, קבועים 6 דיויני הוכחות נוספים בהם צפויים להיעיד 20 עדים מהותיים ועוד 20 עדים טכניים.

עתה, משלביה תקופת הארכט המעצר הראשונה לסיומה, מונחת בפניי בקשה המבקשת להאריך את מעצר המשיבים ב-90 ימים נוספים, מהטעם שלא חל שינוי בעילות המעצר של מסוכנות וחשש משיבוש הליכי משפט והימלטות מן הדין.

7. המשיבים העלו שורה של טענות כנגד היקף העירות המיוחסות להם, והיעדר תשתיית ראייתית לשיטתם, לחלא מהאישומים. כפי שנאמר בהחלטתה הנ"ל של השופטת ארבל, טענות הנוגעות לcarsom בתשתיית הראייתית אין מוקומן במסגרת הליך לפי סעיף 62 לחוק, כך שאינו רואה להתייחס לטענות אלה.

המשיב 2 טען לביעות במישור הנפשי, אך מעבר לאמירות בנושא זה, לא הונחה תשתיית עובדתית לטענה זו. אכן, מתוך 3 עבירות הסחיטה באוימים המפורטים בכתב האישום, המשיב 2 שותף אך לעבירה כנגד ראש המועצה, אך אינו סבור כי יש בכך כדי לבדל אותו מהוית מאחיו, המשיב 1, אשר בכל עבירות המס הרכבת שפורטו בכתב האישום, השניים פעלו בצוותא חדא.

8. המשפט לא יסתהים כלל הנראה בתקופת ההארכה הנוכחית, אך למשיבים חלק נכבד בכך שהמשפט לא יצא בדרך במועדו. בשלב זה, המשפט מתנהל בקצב סביר, ואני סבור כי חל שינוי מהותי ברמת מסוכנותם של המשיבים, כמפורט בהחלטת השופטת ארבל (ולא נעלם מעני תסקير שירות המבחן לגבי המשיב 1). רוצה לומר, כי בנסיבות זמן זו, טרם השתנתה נקודת האיזון בין אינטרסים החירות של הנאשם וחזקת החפות מול הציבור וביתחונו.

9. סוף של דבר, אני נעתר לבקשתו ומאריך את מעצר המשיבים בתשעים ימים נוספים החל מיום 4.3.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 13-03-7455 בית משפט השלום בתל אביב (כב' השופטת ד' שירזלי), לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, כ"ז באדר א' התשע"ד (27.2.2014).

